

ከእግዚአብሔር ፍቅር

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48 ፥ 17)
God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO, 64064. አዘጋጅ መላኩ ትዕዛዙ E-mail - glnlm @ethiogodslove.org

www.ethioGodslove.org 2ኛ ደብዳቤ 2005 እረክ 2nd Quarter 2005
ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ፥ የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል። (ትንቢተ ኢሳይያስ 54፥13)

ትንሣዔ

ተዓምር ወይስ ተረት

የቀደመችው የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ማዕከላዊ አስተምህሮ ምን ነበር? የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን አስደናቂ ፈጣን ዕድገት ሚስጢሩ ምንድን ነው? በሐዋርያት ዘመን ወንጌል ዓለምን ለማጥለቅለቅ የቻለበት ጉልበት ወይም ኃይል ከምን የተነሣ ነበር?

የዚህ ሁሉ ጥያቄ መልስ አንድ ነው። እርሱም የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣዔ ነው። ሐዋርያት “ተነሥቷል” የሚለውን የድል መልዕክት ይዘው፤ ክርስቶስ ጌታ ሞትን አሸንፎ በአካል መነሣቱን እያስተጋቡ ስለ ዘሩ ነው።

የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣዔ የክርስትና ዕምነት ማዕከላዊ ነው። ከሌሎች ምን ዕምነቶች ሁሉ ልዩ የሚያደርገን ይኸው የጌታችን ሞትን ድል ነሥቶ መነሣት ነው። ስለ ክርስትና ዕምነት ሲነገር ትንሣዔ ከተዘነጋ፡- ክርስትና እንደ ማንኛውም ኃይማኖት ከመቆጠር አይደለም። በእርግጥ በመካከለኛው ምሥራቅ ከፈለቁት በርካታ ኃይማኖቶች ላይ ክርስትና የበላይነትን የተጎናጸፈበት ምክንያት ይኸው የጌታ ትንሣዔ ነው። ስለዚህ ክርስቲያን ነኝ የሚል ሁሉ የጌታን ትንሣዔ መረዳትና ማስረዳት መቻል ገደታው ነው። ይህ መልዕክት ትንሣዔን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጠቅሶ ለማመልከት ይሞክራል።

ለመሆኑ፡- ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት መነሣቱን፡- በማደግ ለጥር አካሄድ ማረጋገጥ የሚቻለው እንደት ነው? ይህ ትንሣዔ የተባለ ታላቅ ነገር፡- የሆኑ ሰዎች የፈጠሩ ወሬ ሳይሆን፡- በተጨማሪ ማስረጃ ሊረጋገጥ ይችል ይሆን?

ይህንን ጥያቄ በተጨማሪ አካሄድ ለመመለስ፡ ትንሣዔ በተወሰነ ታሪካዊ ጊዜና ሥፍራ የተፈጸመ፡ ልቦናዊ ሳይሆን ሊረጋገጥ የሚችል ታሪካዊ ዕውነታ መሆኑን ማሳየት መቻል ይጠበቅብናል። ከሐዋርያት አንዱ “የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሐት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የእየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ።” ይላል ለዚህ ነው። (2ጴጥሮስ 1፥16) ጌታ ራሱ በዮሐንስ ወንጌል 2፥18-22 እንደ ተናገረው፡ ትንሣዔ የአምላክነቱ ማስረጃም ስለ ሆነ በቀላሉ ሊወሰድ አይገባም። “... ምን ምልክት ታሳየናለህ? አሉት። ኢየሱስም መልሶ፡- ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፡- በሦስት ቀንም አነሣለሁ አላችው።” ይህ ብቻ አይደለም። የወንጌላችን የልብ ትርታ ትንሣዔ መሆኑን ታላቅ የወንጌል አርበኛ በመንፈስ ቅዱስ እንደገለጸው እዩ፡- “መጽሐፍ እንደሚል ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞት፡- ተቀበረም፡ መጽሐፍም እንደሚል በሦስተኛው ቀን ተነሣ፡ ለኪፋም ታየ፡- በኋላም ለአሥራ ሁለቱ፡- ከዚያም በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ።” (1ቀሮ 15፥3-6)

የክርስትናን ዕምነት ማስረጃዎች መርምሮ ሌ እንደ ተረዳሁት የጌታ ትንሣዔ ለማመን የሚያስችግር፡ የማስረጃዎቹ ብዛትና ግልጽነት ማንንም ሊያሳምን የሚችል ነው።

ከማስረጃዎቹ አንዱ (በ1ኛ ቀሮንቶስ 15፥6) የተጻፈውና ጌታ ከሞት ከተነሣ በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ ሰዎች የታየበት ሁኔታ ከሁሉም የበረታ ነው። በሌላ ሁኔታ ደግሞ ለሌሎች በርካታ ሰዎች የታየበትና በሐዋርያት ሥራ 1 ፥ 3 “... ደግሞ አርባ ቀን እየታዩት ስለ እግዚአብሔርም መንገሥት ነገር እየነገራችው፡- በብዙ ማስረጃ ከሐዋርያቱ በኋላ ሕይወት ሆኖ ለእነርሱ ራሱን ሰጥቶው።” ተብሎ የተጻፈው ነው። ይባሉንም ደግሞ የዳዕሱት እንኳ እንደነበሩ ሁለቱ ተመልክቷል። “እነሆም ኢየሱስ አገኛቸውና፡- ደስ ይበላችሁ አላችው። እነርሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት።” (ማቴ 28፥9) “ኢየሱስም፡- ገና ወደ አባቱ አላረገሁም ና አትንኪኝ... አላት።” (ዮሐ 20፥17) “... ስለ ምን ትደገግላችሁ? ስለ ምንስ አሳብ በልባችሁ ይነሣል? እኔ ራሴ እንደ ሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ፡- በእኔ እንደ ምታየት መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውም ና፡ እኔን ዳስሳችሁ እዩ አላችው።” (ሉቃስ 24፥38-39) “ከዚያም በኋላ ተማስገኘ፡- ጣትህን ወይዘህ አምጣና እጆቼን እዩ ፤ እጅህንም አምጣና በጎኔ አገባው፡- ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን አለው።” (ዮሐ 20፥27)

ምንም እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህን ሁሉ ማስረጃዎች ቢያቀርብም ተጠራጣሪዎች የጌታችን ሌላ ተሰርቆ ይሆናል ከማለት አልተቆጠቡም። በሮማውያን፡ በአይሁድ ወይም በደቀ መዛሙርቱ ተሰርቆ ይሆናል ይላሉ። ይሁን እንጂ፡- ይህንም አማራጭ እንኳ ብንመረምር፡- ተመልሰን ጌታ ከሞት መነሣቱን ለማመን እንገደዳለን።

እስቲ ተመልከቱ፡- ሮማውያን የጌታን አስከሬን የሚሰርቁበት ምንም ምክንያት አልነበራቸውም። ምክንያቱም እነርሱ ለሚፈልጉት ጸጥታ የማስፈን ተግባራቸው ምንም አይጠቅማቸውም ነበር። የአይሁድ ቀሳውስትም አስከሬን መስረቅ አይፈልጉም። የክርስቲያኖች ነገርና መረዳቸው በተሉ ተቀብሮ እንዲቀር ስለሚፈልጉ ሌላውን በመስረቅ መከራቸውን ማብዛት አይፈልጉም። ሰርቀውትም እንኳን ቢሆን ፍርካምስት ቀን በኋላ ኢየሱስ ከሞት ተነሣ ተብሎ ሲገለጽ፡- “አስከሬን” አውጥው ለማስተባበያ ባቀረቡት ነበር እንጂ ደን ሁሉ ውርደት ጠጥተው ባልቀሩ፡ ደቀመዛሙርቱም የጌታቸውን አስከሬን አለመስረቃቸው ግልጽ ነው። እስቲ አስቡት ሞት መቅረቱን እያወቁ፡ ደን ሁሉ መከራ ተቀብለው በገፍ ለመገደል ይችሉ ነበር? ለዕውነተኛ ዓላማ የሚሞት ይገኝ ይሆናል። ነገር ግን ይሁሉ የጌታ የየሱስ ተከታዮች ሐይወታቸውን ሰጥተው የሰጡት በውሸት ነው ማለት ታላቅ ቅዠት ነው።

የጌታችንን ትንሣዔ ለማካካድ የተደረገው የመጨረሻው የተጠራጣሪዎች መላምት ደግሞ እስከውን ቴዎሪ Swoon theory የተባለው ነው። እስከውን ቴዎሪ እንደሚለው እየሱስ በመስቀል ላይ ጨርሶ ስል ሞተም። ነገር ግን (ይላሉ) ነፍሱ እንደ መውጣት ብሎ በኋላ ተመልሶ ነፍስ ዘራ።

ይህ ቴዎሪ ግን ያለልክ የተሳሳተ ነው። እስቲ አስቡት። በውኑ ጌታ እየሱስ ስድስት የፍርድ ምርመራዎችን፡- የእሾህ አክሊልን፡ የሮማውያንን ማሰቃየት፡ የመስቀልን ሥቃይ፡- በጠር ጎኑን ተወግቶ፡- ይሁ ያለልክ ፈስሶ፡- ይህም ሳይንስ፡- ሦስት ቀንና ሌሊት ያለ ሕክምናና ያለ አሕል ውኃ በሐይወት ቆይቶ፡- በመቃብሩ በር ላይ የተጫነውን ሁለት ሺ ኪሎ ይህል የሚመገን ድንጋይ ፈንቅሎ በመውጣት፡ በመጨረሻም መሣሪያ ታጥቀው መቃብሩን ይጠብቁ የነበሩትን ብርቱ የሮማ ወታደሮችን ታግሎ ፤ አሸንፎ ማምለጥ ይችላል? በፍጹም አይሆንም። ስለዚህ “እስከውን ቴዎሪ” ከቅዠትነት ስልፎ ሊታሰብ አይችልም።

ስለዚህ የጌታ እየሱስን ትንሣዔ በጥንቃቄ የመረመረ ሰው ሁሉ የሚደርስበት ድምዳሜ፡- በእርግጥ ሞትን ድል ነሥቶ በመነሣት ጌታና አዳኞችን ሆኖ፡ በሐይወት እንዳለ ነው። “በሆሁትም ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቀሁ፡- ቀኝ እጄንም ጨነብኝ፡ እንዲሁም አለኝ፡- አትፍራ፡- ፊተኛውና መጨረሻው ሐይወትም እኔ ነኝ። ሞቴም ነበርሁ፤ እነሆም ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሐይወት ነኝ፤ የሞትና የሲኦልም መክፈቻ አለኝ። (ዮሐ/ራዕይ 1፥17-18)

በመጨረሻም የጌታችን ትንሣዔ መታሰብ ያለበት በስቅለት በዓል ሰሞን ብቻ አለመሆኑን ማሳሰብ አለብን። ይልቅንም በዘላለም ሐይወት ተስፋ እንዲሞላን በየዕለቱ መታሰብ አለበት። ምክንያቱም የየሱስ ትንሣዔ፡ ፊርና ተጠራጣሪ የነበሩትን ሐዋርያት ወደ ጃግኖች ታሪክ ሠረዘት የለወጠ ብቻ ሳይሆን፡- ዛሬም የብዙ ዎቻችንን ሐይወት እየለወጠ ስለ ሆነ ነው። በእርሱ መኖር ምክንያት እኛም በሐይወት እንኖራለን። በመጨረሻም መጽሐፍ እንደሚል፡- በቀጽበተ ዓይን በእርሱው አምሳል ወደ ትንሣዔ አካል ተለውጠን ወደ ዘላለም ክብሩ እንገባለን። አምላካችን እግዚአብሔር ይመስገን።

ድምፁን መስማት

እጅግ ጠቃሚ በሆነ ጉዳይ ላይ ውሳኔ ለማድረግ እየተቸገርህ ነህ? ምን ዓይነት ሥራ ልምረጥ፡- በየትኛው ከተማ ልኑር፡- በየትኛው ቤተ ክርስቲያን ሆኜ ላምልክ ወይም የትኛዬቱን ሴት ላግባ፡ ወዘተ በሚለው ሐሳብ ላይ መወሰን ትግሮሃል? ምናልባት ያለህበትን ሐገር ሆነ ወዳጆች ህን ተለይተህ ስለ መሄድ መሆን ተስኖ ህ የጌታን ምራት ትለምን ይሆናል። አለዚያም፡- ከወዳጅ ዘመድ ጋር በገጠሙ ችግር ምን ማድረግ እንዳለብህ ጠፍቶህ ለምራት ትጸልይ ይሆናል።

በዚህ ዓለም ስንኖር በየዕለቱ የተለያዩ አስቸጋሪ ውሳኔዎችን ለማድረግ እንገደዳለን። ከዚህም ማምለጥ አይቻልም።

ይህን ጽሑፍ በምታነበቡት ጊዜ አስቸጋሪ ውሳኔ በማድረግ ላይ ትሆን ይሆናል። ባትሆንም እንኳ ወደፊት ውሳኔ የሚጠይቅ መንታ መንገድ ያጋጥማል። ይህም ሊያስገርም የማይገባ የሕይወት ዕውነታ ነው።

እንዲህ በሕይወት መንታ መንገድ ላይ ስንደርስና ወደ ግራ ወይም ወደ ቀኝ፣ የትኛውን መምረጥ እንደሚሻል ግራ ሲገባን ሁላችንም የሚያስፈልገን አንድ ነገር ነው። እርሱም፡- ትክክለኛውን ውሳኔ ለማድረግ የሚያስችል የእግዚአብሔር ምሪት (ድምፅ) ነው።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ ስንሆን፣ የሰብአዊ ነታችን ውስንነት በገሃድ ይታወቃል። ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ በማያጠራጥር ጉልሕ ድምፅ ምራቱን እንዲያሰማን በትጋት እንጸልያለን። እንጠባበቀው ማለት፡ ምናልባት፣ በቃሉ ውስጥ ቢናገረኝ በማለት መጽሐፍ ቅዱሳችንን እናገላብጣለን። ቅዱሳንን እናማክራለን ወዘተ፣ ጥበቃው እየተራዘመ ሲሄድም፣ የእግዚአብሔርን ድምፅ መናፈቃችን እየጨመረ ይሄዳል። ጌታ ሆይ ምንው ራቅህ? ፊት ሆነስ ለምን ሰወርህ? በእኔ በባሪያህ ስለ ምን ጨክንህ? ማለት እንጀምራለን።

ወዳጄ ሆይ፡- እንዲህ ባለ ሁኔታ ውስጥ ራስህን ብታገኝ፣ ይህ በአንተ ብቻ የሚሆን መስሎህ አትደነቅ። የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት፣ አንዳንድ ጊዜ ለምን እንዲህ እንደሚያስቸግር ብዙዎቻችን ተገርመናል። ጌታ ግን ድምፁን ለመስማት ያለን ጉዞት ፍጹም ሆኖ ሲያገኘን፣ ከአሁን ቀደም ያልለመድነውን ጥልቅ ዕውነቱን ይገልጽናል። ይኸውም ለትንሿ ጥያቄያችን መልስ ከመስጠት አልፎ፣ ራሱን ለእኛ መግለጽ ነው። ክብር ለሰሙ ይሁን።

ሙሴ አርባ ዓመታት በበረሃ ውስጥ ካሳለፈ በኋላ ተስፋ መቀረጥ ፣ ድካምና ጥርጣራ ሳይጀምረው እንደማይቀር እገምታለሁ። ሆኖም፡- ከራሱ የሆነ መመኪያ ምንም ባልቀረለት ደረጃ ላይ አድርሶት ጌታ ሊገኘኝው እንደ ፈለገ እንረዳለን።

በአራት ዘጸአት 3፣ 1-6 መሠረት የሚከተሉትን አምስት አበይት ሐቆች ማስፈር እንችላለን።

1ኛ. በማንኛውም ወቅት የምናልፍበትን ማንኛውንም ሁኔታ ጌታ እግዚአብሔር ያውቃል።

መጽሐፍ የሚለውን ተመልከቱ፡- “ሙሴም የዮቶርን የአማቱን የምድያምን ካሕን በጎች ይጠብቅ ነበር። ወደ ምድረ በዳ ዳርቻም በጎቹን ነጻ ፣ ወደ እግዚአብሔርም ተራራ ወደ ኮሬብ መጣ።” (ዘጸአት 3፣ 1)

አስቲ ይህንን ቃል ልብ እናድርግ፡- የአማቱ በጎች እረኛ የነበረው ሙሴ፣ በጎቹን ወደ በረሐመማው፣ ወደ ምዕራብ ነጻ በዚያንም ጊዜ ኮሬብ ወደ ተባለው የእግዚአብሔር ተራራ መጣ። በዕውነቱ ሙሴ ወደ ኮሬብ በጎቹን የነጻው በኢጋጣሚ ነበር? አይደለም። ሁሉን የሚያውቀው ጌታ እግዚአብሔር፡- ሙሴ በዚያን ጊዜ አምላኩን ለመገናኘትና ፈቃዱን ለማድረግ ሙሉ በሙሉ ዝግጁ መሆኑን ስለሚያውቅ ወደዚያ መርቶት ነው።

የአንተንም ሁኔታ እግዚአብሔር አምላክ በሚገባ ያውቃል፡- ክብር ለሰሙ ይሁን። ድምፁን ለመስማትና ሳታቅማማ ለመታዘዝ መቼ ዝግጁ እንደምትሆን በትክክል ያውቃል። ስለዚህ ጸሎትህን ቀጥል። ጌታ ስለማይዘገይ ፣ በትዕግሥት ተጠባብቅ።

2ኛ. እግዚአብሔር ከልጆቹ ጋር የጠበቀ ወዳጅነትን ይሻል።

“የእግዚአብሔርም መልአክ በእሳት ነበላባል በእሾህ ቍጥቋጦ መካከል ታየው፣ እነሆም ቍጥቋጦው በእሳት ሲነድድ ቍጥቋጦውም ሳይቃጠል አየ።” (ዘጸአት 3፣ 2)

ሙሴ፡- ወደ ኮሬብ በደረሰ ጊዜ ሁለት ነገሮችን አየ። እነርሱም የእግዚአብሔር መልአክና የሚነድድ ነገር ግን የማይቃጠል ቍጥቋጦ ናቸው። እነርሱም ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር መገናኘቱን ሊያረጋግጡለት በቂ ነበሩ። ጌታ የባረክ።

አንተንም፡- እግዚአብሔር አምላክህ በማትጠራጠርበት አኳኋን ሊገለጥልህና ታዝዘህ እስክትከተለው ድረስ ሊናገርህ ምን ማድረግ እንዳለበት ያውቃል። ክብር ለሰሙ ይሁን። በሚመች ወይም በማይመች ሁኔታ ውስጥ በማሳለፍ ወደ እርሱ እንድታተኩር ካደረገ በኋላ፣ ከዚህ በፊት አይተኸው በማታውቀው ሁኔታው ራሱን ይገልጽልሃል። ይከብርብህማል። ያከብርህማል።

3ኛ. ጌታ ወደ እርሱ እንድንመለከት ይጋብዘናል።

ሙሴ የሚነድደውን ቍጥቋጦ ባየ ጊዜ ምን ሆነ? “ሙሴም፡- ልሂድና ቍጥቋጦ ውስጥ ምን አልተቃጠለም፣ ይህን ታላቅ ራዕይ ልይ አለ።” (ዘጸአት 3፣ 3)

ከዚያም አስገራሚውን እሳት ተመልክቶና አድንቅ። የተለመደውን የእረኝነት ሥራውን መቀጠል ይችል ነበር። ሙሴ ግን፡- ጊዜ ወስዶ ፣ ምን ይሆን? በማለት ለመረዳት ቀረበ።

ወገኖች፡- የእግዚአብሔርን ነገር ፣ ምን ይሆን ብሎ ፣ ቀርቦ መመራመር እንደሙሴ ላሉ ጥቂቶች በተለይ የተሰጠ አይደለም። ቢሆንም ኖሮ፡- ጌታ ራሱ “ለምኑ ይሰጠኝሁማል ፣ ፈልጉ ታገኙማላችሁ። መዝያን አንኳኩ፣ ይከፈሉላችሁማል።” ብሎ ባልመከረን ነበር። (ማቴዎስ 7፣ 7) ስለዚህ፡- በሽንፈት፣ ተስፋ በሚያስቆርጥ ሁኔታ ውስጥ፣ ወይም አስገራሚ ሁኔታ ሲያጋጥም፡- ጌታ ፊቱን እንዲገልጽልህ ፈልግ። ከቃሉ ውስጥ እንቅጥልህን ወደ ምትፈታበት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እንዲመራህ ለምነው።

4ኛ. እግዚአብሔር የሚናገረው ፣ ለመስማት ስንዘጋጅ ነው።

ሙሴ በእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ መደነቁንና ለማየት መቅረቡን ባየ ጊዜ፣ ጌታ በሰሙ ሲጠራው ተመልከቱ። “እግዚአብሔር እርሱ (ሙሴ) ይመለከት ዘንድ እንደ መጣ ባየ ጊዜ ... ከቍጥቋጦ ውስጥ እርሱን ጠርቶ፡- ሙሴ፣ ሙሴ ሆይ አለ።” (ዘጸአት 3፣ 4)

ወገኔ፡- በዚህ ዓለም መሻትና በኃላፊነቱ ላይ በማተኮር፣ የእግዚአብሔርን ነገር አተኮረህ ለማየት ተሰኛህ ይሆን? ከሆነ በንስሐ በፊቱ ቀርቦህ፣ በአንተና በሕይወትህ ዓላማ መካከል ፣ ግርዶሽ ሆነው የቆሙትን ነገሮች እንዲያስወግድልህ ጸልይ ከዚያም የማየሳስተውን ድምጹንና ምሪቱን ማስተዋል ትጀምራለህ፣ ክብር ለሰሙ ይሁን።

5ኛ. እግዚአብሔር ራሱን ይገልጽልሃል። አንተም ታስተውላለህ።

ሙሴ በተጠራ ጊዜ እነሆኝ አለ። ከመጀመሪያውም ጌታ ከሙሴ ይጠብቅ የነበረው ይኸው ነበር። ችሎታውና ሥልጣኑም ጌታ ከጌታ ነው። ስለዚህ ሙሴ ተዘጋጅቶ አልና ከአገልግሎት ሆነ ከማምለክ፣ መቅደም ያለበት ዋናው ነገር

እንዲህ ተብሎ ተነገረው። “ወደዚህ አትቅረብ፣ እንተ የቆምህ ባት ሥፍራ የተቀደሰች ናትና፣ ጫማህን ከእግርህ አውጣ አለው።” (ዘጸአት 3፣ 5)

ይህ በዕውነት ከእግዚአብሔር ጋር የተገናኘ ሰው የሚታወቅበት፣ የቅዱሳን ምልክት ነው። እንዲህም ላሉት ጫማቸውን ያወለቁ (ትሑታን) ቅዱሳን ፣ ጌታ ራሱን መግለጽና ማስተዋወቅ ደስ ይለዋል። ስሙ ይክበር። ሙሴ በሙሉ ልብ ወደ ጌታ ለማተኮር በተዘጋጀ ጊዜ ጌታ ለመናገር መፍጠኑን ተመልክቱ፡- “እኔ የአባትህ አምላክ፣ የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅም አምላክ፣ የያዕቆብም አምላክ ነኝ አለው።” (ዘጸአት 3፣ 6) ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ስለ ጌታ ክብር ፊቱን ሲሸፍንና ጌታም የወደፊት አገልግሎቱን ዝርዝር መግለጫ ለተዘጋጀው ባሪያው ሲገልጥለት እናነባለን። እግዚአብሔር ይመስገን።

እንግዲህ ወዳጅ ሆይ፡- እግዚአብሔር ሲናገር ካልሰማነው መልካም ስለማይሆን፣ ከመናገሩ አስቀድሞ ፣ ለመስማት መዘጋጀታችንን ማረጋገጥ አለበት። እንደ ሙሴ አርባ ዓመታት በራጅም እንኳን ይጠብቃል እንጂ፡- ለመስማት ላልተዘጋጀ ሰው አይናገርም። ድምፁን ተጠምቶ በሙሉ ትኩረት ለተዘጋጀ ሰው ግን ጌታ ለሙሴ እንዳደረገው፣ ባሕራውንና ቅድስናውን ፈቃዱንም ለመግለጥ አይዘገይም ክብር ለሰሙ ይሁን።

በጥሞና ጸሎት፣ ጊዜ ወስዶ፣ እግዚአብሔርን ማዳመጥና መስማት ማንኛውም ክርስቲያን በምድራዊ ዘመኑ መለማ መድ ካለበት ሁሉ ይልቅ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ነው። የጥሞና ጊዜ በጌታ ነገር ላይ በጸሎት መንፈስ ሆኖ ማሳሰል (meditate) ማለት ነው። በጌታ ፊት የግልን ቃላት ሳያበዙ፣ ልብንና አዕምሮን ሁሉ በጌታ ላይ በማተኮር ፣ ስለ እርሱ ማሳሰልና እርሱ ለልባችን እንዲናገር ምቹ መሆን ነው።

ራስን በዚህ መልክ ማጎልመስ ወደ ሦስት ተፈላጊ ክርስቲያናዊ ደረጃዎች ያደርሳል።

1ኛ. ቅድስና፡-

ዘወትር በእግዚአብሔር ፊት በጸሎትና በጥሞና የምንሆንበት ጊዜ ሳይኖረን፣ በታዛዥነትና በቅድስና ለመኖር ማሰብ “የሕልም እንጂራ” ከተባለው ምሳሌ አያልፍም። ይህም ማለት፣ አንድ ቀን ጸሎት ብናስተጓጉል ቅድስናችንን እናጣለን ማለት አይደለም። ነገር ግን ዕውነተኛ ቅድስና የእግዚአብሔርን ነገር በመጠማት በሚቀጣጠል የዘወትር ሕይወት የሚገነባ እንጂ፣ በፍርሃት የሚደረግ የኃይማኖት መልክ አለመሆኑን ለማሳየት ነው። እንዲሁም ሳምንቱን ሙሉ የሥጋን ፍላጎት በማርካት ሰንብተን፣ ዕሑድ ድምፁን ለመስማት ቢሳነን ልንገረም አንችልም። ዳሩ ግን ወደ ፊቱ ዘወትር መቅረብና ፍቆትህ ሲሆንና ፣ ሲናገርህም ስምተህ መታዘዝን ስትለምድ፣ ረቂቅ ጥበብንና የጌታን ባሕሪያት ትገነዘባለህ። ስለሆነም ክርስቲያን ሆኖ ይህን አለመፈለግ ራስን ከመበደል በቀር ሌላ ሊሆን አይችልም።

2ኛ. የርካታ ሕይወት፡-

ያለ ቅድስና የመንፈስ ርካታ አይገኝም። ስለዚህም በየዕለቱ የእግዚአብሔርን ማንነት በማወቅ ጥማት ውስጥ ሳንገባና እርሱንም መጠማት ሳንለምድ፣ ዕውነተኛ ተኛ የሕይወት ስኬትና ርካታ ፈጽሞ አናገኝም።

3ኛ. ሰዎችን የመርዳት አገልግሎት፡-

እንደ ሙሴ ችሎታና የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ያላቸው እንኳን ቢኖሩ፣ በራሱ

ችሎታ እግዚአብሔርን ማስከበር የቻለ፡ ማንም ታይቶ አያውቅም። ሙሴም ቢ ሆን ሕዝብ እስራኤልን ወደ ነፃነቱ መም ራቱ በጠራውና ባስቻለው በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ልጅ ትምሕርትና ችሎታ ያደረገው ምንም አልነበረም። ስለዚህ፡- እግዚአብሔርን ለማወቅ ጊዜአችንና ልባችንን ስንሰጥ፡ ሕይወታችንን እርሱ እንዲቆጣጠር እንሰጠዋለን ማለት ነው። ከዚያም በእርሱ በራሱ ሥልጣንና አሠራር፡ ፍቅሩንና ማጽናናቱን ወደ ሌሎች ወስደን እናገለግላቸዋለን።

በመጨረሻም፡- እግዚአብሔርን መጠባበቅና እርሱንም በመስማት ውስጥ መኖር አንድ ነገርን ግድ ይላል። አርሱም “እነሆኝ” በማለት ወደ እርሱ የሚጮኸኛ ጌታ የተናገረውን ማንኛውንም ቃል ለመታዘዝ የቆረጠ ልብ ነው። እንዲህም ያለ ልብ እግዚአብሔርን የማወቅ ጥማቱ ይረካል። ፈቃዱንም የመፈለግ ርሐቡን ይጠግባል። ከዚያም ውሳኔ ማድረግ ሲመጣ፡ በድንገተኛነት መጭበርበር አይኖርም። በእግዚአብሔርም ፊት ባልተረጋገጠ ሕይወት አንመላለስም። ግራ በተጋባ ሕይወት ፈንታ፡ በአባቱ ቤት በብርሃን ውስጥ እንደሚኖር በአባቱም ፈቃድ ዕውቀትና ደስታ ውስጥ እንደሚኖር ልጅ የተባረከ ፍሬያማ ሕይወት እንኖራለን። ጌታ ስሙ ለዘላለም ይክበር።

መቅበሪያን ለመሻገሪያ

አንድ ገበሬ ነበረ። እርሱም ላሞች፡ በጎችና ለሆኖች እንዲሁም ሌሎች እንስሶች ነበሩት። ከዕለታት አንድ ቀን እንስሶቹ ሁሉ ከሞሉበት ወደ ቤታቸው ሲመለሱ፡ አንዱ ለሆኖ አለውትኛው ሳይመለስ ስሙ።

ገበሬውም በነገሩ ተደናገጦ ለሆኖውን ሲፈልግና ሲያስፈልግ ስድር ነጋበት። በነጋታውም እንዲያፋልት ገርቤቶቹን ለምኖ፡ ሲፈልጉ ከሞሉ በኋላ፡- ለሆኖውን በአንድ ጥልቅ የውን ጉድጓድ ውስጥ ወድቆ አገኙት።

ሕዝቡም ሁሉ ተባብረው ለሆኖውን ከወደቀበት ጉድጓድ ለማውጣት የሚችሉትን ሙከራ አደረጉ። ሆኖም አልቻሉም። በመጨረሻም የሆኖው ባለቤት፡ የሕዝቡንና የሆኖውን መግኘት አይቻልም ብሎ ለሆኖው ባለቤት፡ “ተውት፡ተስፋ የለውም፡በዚያው ባለቤት፡ አፈር እናልብሰውና እንገላገል” ሲል እያዘነ ሕዝቡን አዘዘ። ሕዝቡም ጉዳዩ ስታከታቸው ስለ ነበረ በሃሳቡ ተስማሙ።

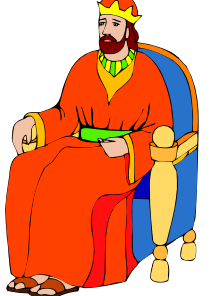
በዚህን ጊዜ እያንዳንዱ ሰው አካፋውን አመጣና፡አፈር እየዘቀ፡ይሞት ዘንድ በሆኖው ላይ መድፈን ጀመሩ። ለሆኖው ግን የሚያስገርም ነገር ያደርግ ጀመረ። አፈር እየተዘቀ በገር በተከመረ መጠን አካላቱን በኃይል በመነቀቅ አፈሩን ያረገፍ ጀመር። የተጨነቀውን የአፈር ክምር ከላይ ካረገፈ በኋላም ክፍ በማለት በላይ ይቆም ጀመር። ሕዝቡ ሊቀብሩት የሚያፈስሱበትን አፈር እያረገፈና እየተረማ መደበት ቀጠለ። ጉድጓዱ እየሞላ ለሆኖውን ወደ ላይ እያቀረበ ሂደ። በመጨረሻም ተግምረኛው ለሆኖ፡ ለመቃብሩ በታሰበው የአፈር ክምር ላይ ተረማምዶ ሃ! ሃ! ሃ! አያለ ከጉድጓዱ ወጣ። በደስታም ጌታውን እያሸተተ ተከትሎት ወደ ቤቱ አመራ። ሊቀብሩት የነበሩት ሕዝብም ሙሽራ ያጀቡ ይመስል። በዘፈን አጅቦውት ነበር። ገበሬውና ሕዝቡም ደስ አላቸው።

ተስፋ በሚያስቆርጥ፡ ጉድጓድ በሚመስል ሁኔታ ውስጥ ያለ ሰው አለ። የእኔ ነገር፡ ተስፋ የለውም። ከዚህስ የሚያወጣኝ ምን መላ ይገኛል? የሚል ሰው አለ። “በወደቀ ዛፍ ላይ መጥረቢያ” እንደሚባዛ-የሚሆነው ሁሉ ሊቀብረው የሚደራረብበት ይመስለዋል።

ነገር ግን ከዚህ ለሆኖ ታሪክ እንደምን ማረው፡ ሊቀብረው የሚወድቀበትን ጨና በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም፡ በዕምነት ማራገፍ ይቻላል። በዕምነትም ቀና ብሎ በላይ መቆምና በምሥጋና ወደ ላይ መውጣት ይቻላል። ጌታን በማመስገን በችግራችን ላይ የነበረውን ትኩረታችን ወደ ላይ፡ ወደ ፀባዎች ክፍ ስናደርግ፡ ሊቀብረን የነበረው ጨና ራሱ መረማመጃና መውጫ ሲሆን እንመለከታለን። እግዚአብሔር ይመስገን።

ወገኔ ሊቀብርህ የሚጫንህን ክፉ ነገር በእግዚአብሔር ታምነህ በፊቱ ስራገፈው ከዚያም በዕምነት ቀና ብላህ ተረማመድ በት። ጌታም በድል ያሸገረሃል። ልቅሶህም ወደ መዝሙር ትካዚህም ወደ ሐሴት ይለወጣል። ይህም የሰምላክህ እግዚአብሔር ፈቃድ ነው። “ለሚያምን ሁሉ ይቻላል።” ጌታ ስሙ ይክበር። (የማርቀስ ወንጌል 9:23)

ዲዊጉሥ ጉባኝፉ

በእንግሊዝ ሐገር ራቅ ባለው ባላገር ትኖር የነበረች አንዲት ወጣት ገበሬ ነበረች ይባላል። እርሷም በአንድ ደሳሳ ጎጆ ውስጥ የምትኖር ቆንጆዬና ንቁ ልጃገረድ ስትሆን ስሟም ኢገርሐርት ይባል ነበረ።

ከዕለታት አንድ ቀን የእንግሊዙ ንጉሥ ያቺን የገጠር መንደር የሚጎበኝ መሆኑ ተነገረ። ይህም ማለት እንደ ንጉሡ ልማድ፡ ከመንደሩ መኖሪያዎች ማንኛውንም ቤት በድንገት ሊጎበኝ ይችላል ማለት ነበር።

ኢገርሐርት፡ ንጉሡ ወደ መንደሩ መምጣቱ እጅግ ስላንጎት ወዲያው ዝግጅት ጀመረች። ጎጆዋን አጸዳዳች። መጋሪ ጃዎቿን አጥባ ተኩሰች። ሁሉንም ነገር ንጉሕና መልካም ሽታ ያለው አድርጋ አሰናዳች።

ዝግጅቷንም እንደ ፈጸመች ምናልባት ንጉሡን ሳታይ እንዳያመልጣት ወደ መሐል መንደር ለመውጣት ትቸኩል ነበር። ነገር ግን ልክ ልትወጣ ስትል፡ በድንገት በሩ ተንኳኳ። እርሷም “ንጉሡን እንዳላይ ሊያስተንጉለኝ፡ የመጣብኝ ማን ነው?” እያለች በሩን ከፈት ስታደርግ፡ ራሷን በሻሽ የሸፈነችና ሕፃን ልጅ የታቀፈች አንዲት የገበሬ ሚስት መሳይ ሴት ቆማ ነበር። ሴት የምት። “እባክሽን የኔ እመቤት፡- ረዥም መንገድ ስንዝ ውዬ፡- ደክሞኛልና፡ እቤትሽ ገብኜ ውኃ እንድጠጣና እንዳርፍ ፍቀጃልኝ” ስትል ለመነቻት።

ኢገርሐርትም፡ “ግቢና ዕረፊ፡ ውኃም ጠጪ። እኔ ግን መቆየት አልችልም። ንጉሥ ወደ መንደራችን ሊመጣ ስለሆነ ሳላየው እንዳያመልጠኝ ወደ መንደር መርጥ አለብኝ። ቶሎ እመለሳለሁ።” ብላ ወጥታ በፍጥነት ሄደች።

እየገሠገሠችም ከመንደሩ መግቢያ ስትደርስ ከሦስት ሰዎች መሳይ ነገር የተሸከሙ ሰዎች ጋር ተገናኘች። እነርሱም ወደ መንደሩ የሚወስደውን መንገድ ጠየቁት። እርሷም ነገረቻቸው። ነገር ግን እነዚህ ሐብታም የምሥራቅ ሐገር መንገደኞች ወደ መንደሩ ማምራታቸው ገረማት።

ከሦስቱ መንገደኞች አንዱም መገረሚን ተረዳና፡- “እኛ የሩቅ ሐገር ሰዎች ነን። ንጉሥ ወደዚህ መንደር እንደሚመጣ ተረድተን መምጣታችን ነው” አላት። ኢገርሐርትም፡- “ዕውነት ነው። እኔም ወደ መንደሩ የምሄደው ለዚህ ነው” አለቻቸው። እነርሱ ግን፡- “እኛ እንደምናውቀው ግን ንጉሡ የሚመጣው ከከተማ ውጭ፡ በገጠሩ ነው”። አሉአት።

እርሷም ሳትከራከር በእንግዳ አነጋገራቸው ተገርማ መንገድን ቀጠለች። ከመንደርም ደረሰች። ወዲያውም ብዙ መንደርተኞች ወደ ገጠሩ ሲጎርፉ ተመለከተችና በመገረም፡- “ወዲት ነው የምትሄዱት” ስትል ጠየቀቻቸው። አንዱም ሲመልስላት፡- “ይመጣል የተባለው ንጉሡ፡ መጥቶ፡ በገጠሩ ውስጥ ገብቶአል ስለተባለ ወደዚያ እየቸከልን ነው” አላት።

ኢገርሐርትም በከንቱ በመድከሚ እየተጸጸተች ሕዝቡን ተከትላ ተመለሰች። ከሁሉ የባሰው ደግሞ የሕዝቡ ጉዞ በቀጥታ ወደ ጎጆዋ ማምራቱ ነው። ቤቷም ደርሷ፡ ጎጆዋ በሕዝብ ተከቦ ስታገኝ፡ “ይህስ አይሆንም፡- ያችማ ጎጆዬ ናት። ንጉሡ በዚያች ሊሆን አይችልም”። እያለች በሩን ከፍታ ገባች። ያቺው ራስዋን በሻሽ ተሸፍና፡ ልጅ ታቅፋ የነበረችዋ፡ ገበሬ የመሰለች ሴትዮ ቤት ውስጥ ትታት እንደ ሄደችው ጠበቀቻት።

በዚህን ጊዜ፡- እንግዳዬቱ ብድግ ብላ ቆመችና፡ ሻሽዋን ከራስዋ ላይ አወረደች ኢገርሐርትም አወቀቻትና፡ ትንፋሽ እስኪያጥራት ድረስ በድንጋጤ ተዋጠች። ወዲያውም በግምባርዋም ተደፍታ እጅ ነሣች። “ምን ነው፡ ምን ነው ቆይቼ በነበር? ያን ሁሉ በመንገድ ያጠፋሁትን ጊዜ ከንጉሡ ጋር ባላለፍኩ ነበር። ምን ነው አስተውሎ በነበር? እያለች ጸጸትዋን ገለጸች። ምክንያቱም የገበሬ ሚስት መስላ የመጣችው እንግዳ የእንግሊዝ ንግሥት፡ ስትሆን ሕፃኑም ልዑል አልጋ ወራሹ ነበር። ወጣቷም ገበሬ፡ ምንም እንኳን በቂ ዝግጅት አድርጋ የጠበቀች ብትሆንም፡ ከንጉሡ ጋር በመተላለፍ ጊዜዋን በከንቱ በመሯሯጥ ስላባከነች ተቆጫች፡ ይባላል።

ጌታ ኢየሱስ በተወለደበት ጊዜ፡ እንደ ኢገርሐርት፡- ንጉሡ መሲሕ እንደሚወለድ ያውቁና ይጠባበቁ የነበሩ ብዙ ነበሩ። ሆኖም በቤተ መንግሥት እንጂ በከብት በረት ውስጥ አልጠበቁትም ነበር። ስለዚህም ብዙዎቹ አላወቁትም። “የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም፡ ለተቀበሉት ግን በስሙም ለሚያምኑት የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው።” (ዮሐ/ወ 1፡12)

ዛሬም ኢየሱስን ለሚቀበል የእግዚአብሔር ልጅነት ሥልጣን ይሰጠዋል። የዘለዓለሙ ንጉሥ ይታደግ ዘንድ ዛሬም ወደ ብዙዎች ይመጣል። ያላወቁት እንዲያውቁት፡ ያወቁት ደግሞ በፍቅር እንዲረኩ ይጎበኛቸዋል። የሚያሳዝነው ግን ያላወቁት ይስቱታል። ያወቁት ደግሞ ሲሯሯጡ ይተላለፉታል። ይህ ጽሑፍ ራሱ የንጉሡ ጉብኝት ነው። ለሚቀበል መዳን ይሆንለታል።

ወገኔ ሆይ፡- አንተስ እንዴት ነህ? ንጉሡን ኢየሱስን አውቀኸዋል? ስለ መምጣቱስ ተረድተሃል? ቤትህን አሰናድተህ፡ ልብስህን አንጽተህ፡ ልትቀበለው እየተጠባበቅህ ነህ? ተስፋ አደርጋለሁ። ንጉሡ ለፍርድ የሚመጣበት ጊዜ እጅግ በቀረበ በት በዚህ ጊዜ እርሱን ቸል የማይል ሰው ብሩክ ነው።

የንጉሡ ወዳጆች እርሱን በማክበር፡ ያላወቁት ደግሞ እርሱን ለማወቅ መትጋት

የሚገባበት ወሳኝ ዘመን ላይ ተደርጎልኋል። መንግሥተ ሰማይ ቀርባለችና ንስሐ ግብ የሚለው ጥሪ በግልጽ ለሁሉ እየቀረበ ነው። ይህም የዘመን መፈጸም ምልክት ነው። ስለዚህ ንጉሡን እየሱስን ለመቀበልም ሆነ ለማምለክ ችላ ማለት የዘላለም ጸጸት ሊሆን ዘመኑ እየቸኮለ ነው። ስለዚህ አንተ የምትተኛ ንቃት። እግዚአብሔርም ያበራልሃል።

ለዳግማዊ ልደት የንስሐ ፀሎት፡-

ይታ እግዚአብሔር ሆይ፡- ኢየሱስ ስለ ኃጢአቱ መሞቱን አምናለሁ። ጌታ ዬና አዳኝ መሆኑን እቀበላለሁ። ከዛሬ ጀምሮ አንተን በመፍራት እኖራለሁ። ኃጢአቱን ይቅር በለኝ። ሥርዓትህን አስተምረኝ። ስለ ሰማኸኝና ስለ ተቀበልኸኝ ተመስገን። አሜን።

እጅግ የወደድኋችሁ የጌታ ቤተሰቦች የ“ከእግዚአብሔር ፍቅር” አዘጋጆች ፡- የእግዚአብሔር በነነት ዘወትር እንዲበዛላችሁ የሁልጊዜ ፀሎቱ ነው። የመስቀሉ ፍቅር ግድ ብላችሁ ፡ መንግሥቱን ለማስፋት ስለምታደርጉት አገልግሎት ጌታ ይባርካችሁ። ቅናታችሁንና ለነፍሳት ያላችሁን ጥልቅ ፍቅር በመልዕክታችሁ አስተውላለሁ። ከመታወቅም በላይ የሆነውን ጌታ እንደገባችሁና በደረሳችሁበት ስለምታገለግሉት፡- ለስሙ ያደረጋችሁትን ይረሳ ዘንድ የእኔ ጌታ አመጸኛ አይደለም።

ሌላው፡- ጽሑፎቻችሁ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረቱ ፡ ለማንም ጥያቄ የማይፈጥሩ ንፁሕና ለመረዳት የሚመቹ መሆናቸው ነው። ላልዳኑት ብቻ ሳይሆን የዳኑትንም የሚያነቃቃና የሚያበረታታ አገልግሎት በመሆኑ እጥፍ ጠቃሚ ነው አብዛኛው ሰው ግራ ተጋብቶ የየራሱን ኑሮ ዕቅድ የሚያወጣበት በዚህ ዘመን፡- እውነትም ከእግዚአብሔር ፍቅር በሆነችው ደብዳቤአችሁ፡ አማኞችን ለማጽናትና የጠፉትን ለመመለስ በምታደርጉት ትጋት ጌታ መንፈስ ቅዱስ በኃይልና በጸጋ እንዲያበረታችሁ ፀሎቱ ነው።

በመልዕክቶቻችሁ ብዙ ተጠቅሜ አለሁ። የሚገርመው ደግሞ በብዛት ካለሁበት ሁኔታ ጋር ስለሚጋጠም የሚያንፅ ትኩስ የእግዚአብሔር ድምፅ ሆኖልኛል። ስለዚህ የምትልኩልኝን መልክት ካነበብሁ በኋላ፡- ለሌሎች አስተላልፋለሁ። አምላኬ እንደ ባለጠግነቱ መጠን በክብር በክርስቶስ እየሱስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ ይሞላላችኋል። አሜን።

ማርታ ወንድይራድ አቡዳቢ ዩናይትድ አረብ ኤመረት

እህታችን ማርታ፡- የምናገለግለው ጌታ እየሱስ ያስብሽ። ሌሎችን በምናጽናናበት መጠን እኛም መጽናናት እንደሚያሻን ስላስብሽን ጌታችን የእስራኤል ቅዱስ ከማደረገው ያስብሽ። ስለ ላክሽልን የፖስታ ቴምቤሮች በጣም እና መሰግናለን። ጌታ አብዛቶ ይባርክሽ።

ከእግዚአብሔር ፍቅር

የእየሱስ ስም ሞገዱን ሲያዝዝ

ናቫልዲ፡- ስሪላንካ (ቀድሞ ሲሎን ይባል የነበረ ደሴት)

ዳያላን ሳንደርስ የተባለ የስሪላንካ ተወላጅ የአሜሪካን ዜጋና ነዋሪ ነበር። ይህ የጌታ እየሱስ ተከታይ የሆነ ሰው በትውልድ ሐገሩ በነሣ ጦርነት ምክንያት ወላጅ አልባ ለሆኑት ሕፃናት ወገኖቹ ሸክም ስለ ተሰማው፡- በአሜሪካን የነበረውን ቤቱን ሽጦ፡ ወደ ሐገሩ ተመለሰ። ከዚያም ናቫልዲ በተባለች አነስተኛ የዓሣ አጥማጆች መንደር፡-1994 ዓም እስከ 'ሳምራዊያን መዋእል ሕፃናት' የተባለ ድርጅትን መሠረተ።

ወንድማችን ሳንደርስ (ራሱ እንደ ተናገረው) ታሕሣስ 29፡2004 ጧት ማልዶ በነቃ ጊዜ፡-የነበረውን ሁኔታ ሲገልጽ፡- “እጅግ ጸጥ ያለ ንጋት” ነበር። “ከጸጥታውም የተነሣ፡-የባሕሩ ወለል የተነጠፈ መስተዋት ይመስል ነበር” ብሏል። እርሱም በዚያን ቀን የሚሰብከውን መልክት ያሰላሰል ነበር። እርሱ ካለበት ጥቂት ራቅ ብሎ ደግሞ ሃያ ስምንት ሕፃናት ወደ ፀሎት ለመሄድ ይሰናዱ ነበር። ይህ በእንዲህ እንዳለ ነበር በኃይል የሚረጥ ሰው መሳይ ድምፅ ለሳንደርስ የተሰማው። ወዲያውም ያለልክ የተደናገጠች ባለቤቱ በሩን በርግዳ ገባች። እርሷም “ባሕሩ፡-ባሕሩ እየመጣ ነው። ና! ውጣ! ባሕሩን እየውጡ።” እያለች ወተወተችው።

ወዲያውም ሳንደርስ፡-ባለቤቱ ኩሂላ ያለ ልክ መደናገጧን አይቶ፡- “ረጋ በዬ። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። ያለ እርሱ ፈቃድ የሚደርስብን ነገር የለም” ሲል ሊያጽናናት ሞከረ። ወዲያውም በሽሪጦ እንዳለ ውቅያኖሱን ለማየት ወደ ውጭ ሮጠ። እነሆ፡- ለማመን የሚያስቸግር፡- ከአሥራ አምስት ክንድ በላይ ወደ ሰማይ ከፍ ያለ የውኃ ግድግዳ እነርሱ ወዳሉበት እያንገራ ሲጣደፍ ተመለከተ። በዚህን ጊዜ ከሕፃናቱ አብዛኞቹ ሽብሩን ሰምተው ወደ ውጭ ወጥተዋል። ወዲያውም ቀልጣፋው የእግዚአብሔር ሰው፡-የመጣውን አደጋ ስላስተዋለ፡-ለመሸሽ ወሰነ። የሚቻለውንም ያክል ጮክ ብሎ፡-ሁሉም ወደ ጀልባው ፈጥነው እንዲገቡ አዘዘ። አንድ አሮጌ አነስተኛ ጀልባ ነበራቸው።

ሕፃናቱን፡- ረዳቶቹንና የራሱን ቤተሰብ በዚያች አነስተኛ አሮጌ ጀልባ ውስጥ በዕምነት አነረ። ከዚያም ከረዳቶቹ አንዱ የጀልባውን ሞተር ሲቀስቅስ ያለውትሮ ው በቅጽበት ተነሣላቸው። ሳንደርስ በኋላ እንደ መሰከረው፡- ያ ጀልባ ከዚያ በፊት አንድም ቀን፡-በአንዴ ተነሥቶ አያውቅም ነበር። ስለዚህ ይህም እንኳ ራሱን የቻለ ተዓምር ነበር። በዚህ አኳኋን ከሞገደኛው ሞገድ ቁጣ ፊት ዞር ማለት ጀመሩ።

ከዚያም ሕፃናቱንና ቤተሰቡን በጀልባው አጭቆ፡- ከሚያንገራው የባሕር ክምር ፊት ትንሽ አልፎ እንዳሉ፡- ማዕበሉ መዋዕል ሕፃናቱን ሲፈነቃቅል ተመለከቱ። ወንድማችን ሳንደርስ ነገሩ ካለፈ በኋላ ሲያስታውሱ፡- “የነገድኝ ድምፅና ጨለማ መሳይ ባሕር ነበር”። ወዲያውም “ማዕበሉ ጋራዣችንን ሲፈነቅለውና፡- አዲስ ቶቶታ የጭነት መኪናችን ከጋራዣ ውስጥ ተተፍቶ ሲወረወር ተመለከትሁ”። ብሏል።

ማምለጫ

ከዚህ በታሪክ ውስጥ ወደር ካልተገኘለት የባሕር ቁጣ ለማምለጥ በእግዚአብሔር ታምኖ የወጣ ይህ አማኝ ሰው የቤቱን መፈራረስ አየተመለከተ በሞገድ ፊት ጀልባውን መቅዘፈ ቀጠለ። በባሕሩ ላይና ውስጥ የተፈጠረው ነውጥ እጅግ ከፍተኛ ከመሆኑ የተነሣ፡-ጀልባቸው እንዳይገለበጥ ያሰጋ ነበር። እነርሱ ከተነሡበት ሁለት ተኩል ኪሎ ሜትር ያህል ርቀት ድረስ አስፈሪ ሁኔታ ነበር። በዚያን ወቅት ነበር የጌታ ቃል ከትንቢተ ኢሳይያስ ውስጥ ወንድማችን ሳንደርስን ትዝ ያለው። ወዲያውም የጌታ መንፈስ አበረታውና እጁን አንሥቶ ባሕሩን፡- “በጌታ በአየሱስ ስም አዝዘሃ ለሁ፡-ጸጥ በል!” ሲል ጮክ ብሎ በሥልጣን ገሰጸ። ሳንደርስ፡- “ወዲያውም ባሕሩ ባለበት ጸጥ አለ። እኔም በዚያን ጊዜ የባሕሩ መታዘዝ ቅዠቴ መሰለኝ” ሲል ለጋዜ ጠኞች በሰጠው ምስክርነት ገልጸዋል።

በመጨረሻም ያ ሁሉ ነፍስ ከመጣባቸው መዓት አምልጠው ባቲካሎዎ በተባለች ከተማ በአንዲት አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጠለያ አገኙ ፤ እግዚአብሔር ይመስገን። አምን ወገኖቹ፡- እየሱስ ክርስቶስ ትላንትናም ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው። ብርና ወርቅ የለኝም፡- ያለኝን እስጠሃለሁ፡- በናዝሬቱ በእየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ተመላለስ ያሉትን እናስታውስ። የጌታ እየሱስ ክርስቶስ ስም ዛሬም ድንቅን ይሠራል፡- ክብር ለስሙ ይሁን። ማንኛውንም ማዕበላችንን በዚህ ሕያው ስምና ሥልጣን ማዘዝ ተሰጥቶናል ፤ እግዚአብሔር ይመስገን። እኛም እነዚህን ሕፃናት ለታደገው የእየሱስ ክርስቶስ ስም ሰግደን እናከብረዋለን። እየሱስ ጌታ ነው።

(ይንን ዋሽንግተን ፖስት ጋዜጣ፡- ከዋሽንግተን የላክልንን የጌታ ባሪያ ዘማሪ አሰፋ አብዲሃንና ቤተ ሰቡን ጌታ እየሱስ አብዛቶ ይባርክልን። ጸጋው ይብዛላችሁ።

(ዋሽንግተን ፖስት ዲሴምበር 30 2004 ከዘገበው በተቻለ መጠን ተተረጎመ። ሥዕል ከዋሽንግተን አይደለም)